

Vereniging VEB NCVB

Postbus 240, 2501 CE Den Haag
Amaliastraat 7, 2514 JC Den Haag

T: +31 (0)70 313 00 00
F: +31 (0)70 313 00 99

I: www.veb.net
E: info@veb.net

IBAN: NL58 ABNA 0429 6550 02
K.v.K.: 40408053

Commissie Toezicht Accountancysector

p/a Ministerie van Financiën

Korte Voorhout 7

Postbus 20201

2500 EE Den Haag

per: www.internetconsultaties.nl

Internetconsultatie

Voorlopige bevindingen van de Commissie Toekomst Accountancysector

28 oktober 2019

Reactie van:

VERENIGING VAN EFFECTENBEZITTERS (VEB)

Contactpersonen: Paul Koster
Niels Lemmers

Adres: Amaliastraat 7
2514 JC Den Haag

Telefoon: +31 (0)70 313 00 00

Fax: +31 (0)70 313 00 99

Commissie Toezicht Accountancysector

T.a.v. prof. mr. A.T. Ottow, prof. dr. E. Dijkgraaf en drs. M.E. de Vries RA

Geachte leden van de Commissie Toezicht Accountancysector,

VEB heeft met interesse kennisgenomen van de voorlopige bevindingen van de Commissie Toekomst Accountancysector (hierna: interim-rapport en CTA). De Minister van Financiën (hierna: de Minister) heeft de CTA de opdracht gegeven ‘onderzoek te doen naar en te adviseren over de vraag hoe de kwaliteit van wettelijke controles duurzaam geborgd kan worden en te adviseren over eventuele gewenste beleids- en/of wetswijzigingen en de juridische haalbaarheid daarvan’. De CTA mag daarbij tevens mogelijke aanpassingen van de structuur van de markt van wettelijke controles en/of accountantsorganisaties voorstellen, waaronder het audit only model, het intermediair-model en controle van publieke instellingen van overheidswege. VEB heeft het interim-rapport in dat kader gelezen.

VEB waardeert het dat de CTA het belang van de keten onderkent. Verbetering van de kwaliteit van de accountancysector is onlosmakelijk verbonden met het functioneren en de communicatie binnen de hele keten van controle. Daarin spelen meerdere actoren een rol, die ieder een eigen verantwoordelijkheid hebben. De VEB wijst er daarbij wel op dat de rol en verantwoordelijkheid van de interne audit van ondernemingen, een belangrijke actor in de keten, behoorlijk onderbelicht blijft in het interim-rapport.

VEB twijfelt of de in het interim-rapport gekozen oplossingsrichtingen uiteindelijk een bijdrage zullen leveren aan de gezochte duurzame kwaliteitsverbetering van de toekomstige accountantscontrole. Deze zal immers moeten worden uitgevoerd in een veel complexere, door technologie gedreven omgeving met een nadrukkelijke vraag vanuit de samenleving om een bredere scope van de controlewerkzaamheden. VEB hoopt dat de CTA in haar finale aanbevelingen toch enkele, wellicht meer ingrijpende maatregelen opneemt om directer aan te sluiten bij de opdracht van de Minister.

VEB richt haar consultatiereactie in naar de onderwerpen die in het interim-rapport zijn genoemd, waarbij rekening wordt gehouden met de door de CTA gestelde drie consultatievragen.

1. Kwaliteit

1.1. Kwaliteit niet te meten

VEB is allereerst verrast door de constatering van de CTA dat, kort gezegd, niet bekend is hoe het met de kwaliteit van accountantscontrole gesteld is. Er blijkt te weinig informatie (in het interim-rapport wordt gesproken over ‘harde cijfers’) voor handen om die kwaliteit daadwerkelijk te meten. Dit klemt te meer omdat de kwaliteitsoordelen van de drie toezichthouders (de AFM, NBA en SRA) vanuit hun verschillende toetsingsystematiek nimmer echt positief zijn. Waarom durft de CTA het dan toch niet aan daaruit een algeheel kwaliteitsoordeel op te maken?

Daarenboven signaleert de CTA de fundamentele kwestie van de scheiding van controle en advies wel maar biedt zij geen richting tot een oplossing, terwijl de Minister gericht vraagt om een voorstel tot aanpassing. VEB ziet de voorgestelde verbeteringen als te beperkt om te komen tot daadwerkelijke kwaliteitsverbetering van de wettelijke controle.

1.2. Kwaliteitsoordeel

Het ontbreken van een meetbaar kwaliteitsoordeel in combinatie met de talloze incidenten zorgen voor onzekerheid bij de gebruikers van de jaarrekening en de samenleving als geheel. VEB deelt de mening van de CTA dat dit onaanvaardbaar is. Beter inzicht in de kwaliteit van de accountantscontrole is cruciaal voor beleggers. Beleggersvertegenwoordigers VEB en Eumedion hebben dit in een eerder stadium aan de CTA laten weten. De door de CTA gehanteerde drie niveaus om te kunnen komen tot een kwaliteitsoordeel, zijn naar mening van VEB valide maar bieden geen vaste route naar een finaal kwaliteitsoordeel. Dat anno 2019 nog geen kwaliteitsoordeel kan worden gegeven vanwege het ontbreken van harde cijfers is schokkend, maar zou vooral een aanmoediging moeten zijn in 2021 wel tot een eerste kwaliteitsoordeel te komen door te sturen op het beschikbaar komen van data (en harde cijfers) en deze te verrijken zodanig dat er wel conclusies kunnen worden getrokken over de audit-kwaliteit. De CTA zou in de finale aanbevelingen een duidelijk voorstel moeten doen voor het samenbrengen van de verschillende toetsingsystematieken tot één allesomvattend kwaliteitsoordeel. De belegger is de belangrijkste gebruiker van de jaarrekening en zou als ‘maatman’ voor een dergelijk kwaliteitsoordeel moeten worden gehanteerd.

2. Betrokkenheid aandeelhouders

2.1. Versterking rol AVA

VEB wenst een sterke, onafhankelijke accountantscontrole bij beursgenoteerde ondernemingen in Nederland (hierna: OOB's). Aandeelhouders hebben daarin ook een rol te spelen. VEB omarmt daarom het advies van de CTA om het verslag van de auditcommissie ter adviserende stemming voor te laten leggen aan de algemene vergadering van aandeelhouders (aanbeveling III). Dit stelt aanzienlijke eisen aan de informatiedichtheid van

het verslag. Het is ook afwachten op welke wijze deze versterking in wet- en regelgeving verankerd wordt.

Ook de suggestie om naar Amerikaans voorbeeld het bestuur een in control statement te laten afgeven, te controleren door de accountant, kan op steun van VEB rekenen (aanbeveling II). De verantwoordelijkheid voor de interne beheersing en de (juistheid van de) jaarstukken ligt immers bij de onderneming, te weten het bestuur, zelf.

2.2. Tevredenheid en afstand

De CTA deelt in haar interim-rapport de observatie dat de tevredenheid over de accountant afneemt bij actoren naarmate deze verder op afstand van de accountant staat. Deze observatie wekt bevreemding, omdat dit impliceert dat de kritiek van buitenstaanders gelegen is aan gebrekkige kennis over het controleproces en de oordelen van de accountant. Daarnaast wordt geïmpliceerd dat bijvoorbeeld aandeelhouders (te) ver van de accountant afstaan en zich daarvan geen rekenschap geven. Dit strookt niet met de inspanningen van (vertegenwoordigers van) aandeelhouders die afstand te verkleinen. Aandeelhouders hebben afgelopen jaren blijk gegeven van de behoefte en noodzaak om intensief kennis te nemen van de mening van de accountants en de door hen uitgevoerde controle. Voorbeelden hiervan zijn de accountsbrieven met vragen en aandachtspunten die VEB aan accountantskantoren heeft verzonden en de vragen aan de accountants op basis van de uitgebreide controleverklaring tijdens algemene vergaderingen. Mochten aandeelhouders in deze stelling van de CTA ook als buitenstaander worden beschouwd, ver afstaand van de accountant (en daardoor minder tevreden), dan is mogelijk verwarring ontstaan over de centrale rol die de gebruiker – aandeelhouder van de jaarrekening speelt in het hele concept van controle. VEB vraagt de CTA deze observatie beter toe te lichten en in de finale aanbevelingen een maatregel voor te stellen die de accountants handvatten geeft om van hun kant de genoemde afstand verder te verkleinen.

2.3. Continuïteit en fraude

VEB deelt de mening van de CTA dat de onderwerpen continuïteit en fraude een grotere en meer herkenbare positie in de accountantscontrole moeten krijgen (aanbeveling I). Het is goed te lezen dat de CTA deze onderwerpen ook een plaats geeft in de opleiding en permanente educatie. VEB is al jaren voorvechter van meer aandacht voor continuïteit, fraude en frauderisico's in de accountantscontrole. Daarbij onderschat VEB overigens niet dat een belangrijke rol is weggelegd voor de audit-commissie van de raad de commissarissen om aan de hand van de bevindingen van de controlerend accountant maatregelen te nemen in samenwerking met het bestuur om - met name ten aanzien van fraude - de interne organisatie te optimaliseren en fraude te bestrijden en te voorkomen. Ook de interne auditfunctie van de

onderneming speelt hierbij een belangrijke rol. Zij is mede verantwoordelijk voor het borgen van de juiste financiële verantwoording van ondernemingen.

In haar finale aanbevelingen zou de CTA aan de specifieke rol en gerelateerde werkzaamheden van de audit-commissie aandacht kunnen besteden en deze onderwerpen nadrukkelijk tot het werkterrein van de audit-commissie kunnen benoemen. Daarnaast kan een specifieke aanbeveling worden gedaan tot betere toelichting in het jaarverslag bij het onderdeel over de werkzaamheden van de audit commissie en welke onderzoeksvragen en afwegingen de audit commissie heeft besproken met de controlerend accountant.

Daarenboven lijkt het VEB opportuun om, mede gelet op de duidelijke bewoordingen hieromtrent in de Nederlandse Corporate Governance Code uit 2016, de taken en verantwoordelijkheden van de interne auditfunctie expliciet in de finale aanbevelingen op te nemen.

3. Het belang van niet-financiële informatie

3.1. Niet-financiële informatie wel door accountant laten controleren

VEB vindt het onbegrijpelijk dat de CTA adviseert het beoordelen van niet-financiële informatie buiten de scope van de accountantscontrole te laten. Daarmee miskent de CTA een duidelijke en fundamentele trend, zowel in de financiële markten als in de samenleving, dat niet-financiële informatie zeer belangrijk is bij het analyseren en beoordelen van een onderneming. VEB verwacht dat deze trend alleen maar sterker zal worden en uiteindelijk het belang van de controle van niet-financiële informatie doorslaggevend zal zijn bij het kwaliteitsoordeel over de totale accountantscontrole.

Het lijkt alsof de CTA deze controle bij andere actoren (in het interim-rapport wordt gesproken van ‘beroepsbeoefenaars’) in het controleproces te willen neerleggen. VEB acht dat een ernstige ondergraving van het belang en het nut van de accountantscontrole indien dit wordt beperkt tot financiële informatie. Door de niet-financiële informatie niet mee te nemen in het controleproces miskent de accountant tevens zijn opdracht de onderneming en de omgeving van de onderneming te kennen (een essentiële controlestandaard) ten tijde van de accountscontrole. Bovendien bergt dit het risico in zich van tegenstrijdige oordelen, wat alleen maar tot verwarring bij de gebruikers van de niet-financiële informatie zal leiden. VEB ziet ook niet in welke andere actor hetzelfde totale beeld heeft van de organisatie en diens bedrijfsvoering, de financiële rapportage en de communicatie daaromtrent met het publiek en - zeer belangrijk - de mogelijke ongerijmdheden die daarbij worden ontdekt aan te wijzen. VEB verwacht binnen afzienbare periode tenminste een ‘*assurance*’ van de accountant over de door de onderneming te publiceren niet-financiële informatie. VEB verzoekt de CTA derhalve in haar finale aanbevelingen drie aspecten mee te nemen:

- (i) het belang van controle van niet-financiële informatie te onderkennen en daarvoor een maatregel te formuleren;
- (ii) dit onderwerp voor te stellen op te nemen in de opleiding en de permanente educatie van accountants;
- (iii) een maatregel te adviseren dat het expertise niveau van de controlerende teams blijvend moet worden verhoogd door experts ten aanzien van analyse en controle van niet-financiële informatie op permanente basis toe te voegen aan het controle team in plaats van het tijdelijke ‘invliegen’ van dergelijke experts uit de adviespraktijk van de accountantsorganisatie.

3.2. Toekomstperspectief bieden voor controle niet-financiële informatie

De CTA zou in haar finale aanbevelingen tevens richting moeten geven hoe de accountancysector een fundamentele bijdrage kan leveren aan het scoren door ondernemingen op de sustainable development goals (hierna: SDG's). Voor beleggers wordt een beoordeling van de score van een onderneming op de SDG's steeds belangrijker. VEB constateert echter dat het nochtans ontbreekt aan eenduidige rapportagestandaarden en toetsingskaders hieromtrent. Dat maakt het des te belangrijker dat de accountant nu al enig oordeel velt over de door de onderneming gerapporteerde informatie over de risico's voortvloeiend uit en activiteiten gericht op de SDG's.

Het kader dat door de *Taskforce on Climate-related Financial Disclosure* (Hierna: TCFD) is opgesteld kan daarbij zeer behulpzaam zijn. VEB verwacht dat de ontwikkelingen richting een wettelijk systeem van rapportage over niet-financiële informatie hard zullen gaan. Het kader van de TCFD is ook mede de grondslag voor de Taxonomy regulation van de Europese Commissie en Parlement betreffende sustainable finance. Daarmee leidt het bijna geen twijfel dat in de nabije toekomst dit onderwerp geheel onder de rapportageverplichtingen van ondernemingen komt te vallen en alsdan met grote waarschijnlijkheid toch van een accounts 'assurance' zal moeten worden voorzien. Anders dan de CTA zelf, vindt VEB dat de CTA wel een oordeel over een (eventueel verplichte) controle van dit type informatie en de vraag wie - althans voorlopig - een dergelijke controle zou moeten uitvoeren zou moeten beantwoorden. De CTA zou in haar finale aanbevelingen in ieder geval een tijdspad daarvoor kunnen schetsen en bij voorbaat een houvast kunnen bieden door het TCFD-kader als uitgangspunt voor controle op consistentie tussen de financiële en niet-financiële informatie te benoemen. Ook hier benadrukt VEB dat dit aspect onderdeel zal moeten worden van de opleiding en permanente educatie van accountants.

4. Kantoorrotatie en toezicht

4.1. Vasthouden aan verplichte kantoorrotatie maar met langere termijn

Meer transparantie over de audit kwaliteit is in het belang van alle actoren in de keten. Het jaarlijks publiceren van indicatoren over de kwaliteit van de uitgevoerde wettelijke controle

zou een goede stap voorwaarts zijn. Alhoewel de eerder aangehaalde conclusie ten aanzien van de auditkwaliteit verontrustend is, zijn de hiervoor aangedragen oplossingen niet allemaal overtuigend. Zo ziet VEB uiteindelijk geen noodzaak tot het afschaffen van de verplichte kantoorroulatie. Echter, de termijn waarna de kantoorroulatie gewenst is zou wel verlengd moeten worden. Een termijn langer dan 10 jaar sluit beter aan bij internationale ontwikkelingen dan de huidige vastgestelde termijn zonder verlengingsmogelijkheid. De CTA adviseert in het interim-rapport de verleningsmogelijkheid wettelijk mogelijk te maken. VEB steunt dit en vraagt de CTA in haar finale aanbevelingen dit advies te handhaven aangezien het past binnen de Europese wetgeving. Wellicht kan de CTA ook een bepaalde termijn voor verlenging voorstellen (ergens tussen de 10 en 20 jaar).

4.2. OOB-toezicht bij AFM.

De CTA adviseert eisen die specifiek gelden voor de controle van OOB-klienten niet per definitie te laten gelden voor de controles die de accountantsorganisatie uitvoert bij niet-OOB's (aanbeveling XI). VEB is daar geen voorstander van. Dat kan uiteindelijk leiden tot een lagere standaard voor accountscontroles bij OOB's. Een terrein waar nu juist meer toezicht en een duidelijke kwaliteitsimpuls bij de controle, ook in internationaal perspectief, gewenst is. Dat brengt ook met zich dat VEB geen heil ziet in een nieuw op te richten toezichthouder voor alle accountantsorganisaties. Beleggers zijn gebaat bij een duidelijk kader voor die specifieke groep OOB's, waarvoor een ander regiem geldt dan andere bedrijven in Nederland en in Europa. Door het toezicht daarop bij de AFM te laten kan een specifiek hoge kwaliteitsstandaard gehandhaafd blijven. Deze specifiek hoge kwaliteitsstandaard zal kunnen afwijken van kwaliteitsstandaarden bij controles van andere (minder complexe of minder omvangrijke) ondernemingen maar zal altijd een richtpunt blijven waarnaar die standaarden zich moeten ontwikkelen. VEB wenst overigens te benadrukken zich niet te kunnen vinden in de kritiek op het uitgevoerde toezicht op accountantsorganisaties door de AFM. De inspanningen van de AFM hebben geleid tot het begin van een kwaliteitsverbetering en een cultuuromslag in de sector die anders niet tot stand zou zijn gekomen, dit zeker in vergelijking met andere landen.

4.3. Geen ministeriele inmenging bij probleemgevallen

Het feit dat een aantal OOB's geen accountant weten te vinden is zorgelijk. De aangedragen oplossing is naar mening van VEB echter een verkeerde keuze. Dat die ondernemingen geen accountant kunnen vinden zegt ook iets over de onderneming zelf. Blijkbaar zijn er – naast mogelijke belangenconflicten – ook andere redenen waarom accountantsorganisaties bepaalde cliënten niet accepteren. Dit is op zichzelf een belangrijk signaal voor beleggers. Om bijvoorbeeld de Minister van Financiën of de toezichthouder vervolgens een accountant te laten aanwijzen leidt tot onoverkomelijke problemen (aanbeveling IX). Wat zou een Minister of toezichthouder moeten doen als een kwalitatief hoogwaardige audit uiteindelijk niet mogelijk blijkt, of een jaarrekening een afwijzende accountantsverklaring verdient. Zij kunnen geen directe verantwoordelijkheid nemen voor oplossingen en aansprakelijkheden

met betrekking tot de rapportageverplichtingen van de OOB's. Het is en blijft de verantwoordelijkheid van het bestuur van de onderneming een kwalitatief hoogwaardige AO/IC te hebben en dit te laten controleren.

4.4. Alternatieve oplossing bij uitblijven benoeming accountant

VEB ziet veel meer in het gebruiken van bestaande regels voor beursgenoteerde ondernemingen omtrent de beursnotering en handel in combinatie met een enkele aanpassing in de Wet toezicht accountants en boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. VEB stelt voor een herstelperiode van 36 maanden in te stellen volgend op de laatste afgetekende jaarrekening. Die periode van 36 maanden bestaat uit een eerste periode van 24 maanden waarin de onderneming wel een externe audit laat uitvoeren en werkt aan het verbeteren van de AO/IC en de juistheid van de cijfers, maar geen gecontroleerde jaarrekening presenteert. De externe audit en de voorstellen voor verbetering en aanpassing komen van de laatstbenoemde accountant, die daarvoor door de onderneming betaald wordt. De aandelen kunnen in die periode wel worden verhandeld met dien verstande dat de beleggers gewaarschuwd dienen te worden dat er geen accountantscontrole heeft plaatsgevonden; bijvoorbeeld door een extra kanttekening bij de beursnotering. Mochten de verbeteringen en aanpassingen ertoe leiden dat de laatstbenoemde accountant de jaarrekening zou kunnen aftekenen en een nieuw te benoemen accountant is gevonden, wordt de herstelperiode succesvol afgesloten.

Slaagt de onderneming daar niet in dan start een tweede periode van 12 maanden. De aandelen van de beursgenoteerde onderneming zullen in deze periode niet meer verhandelbaar mogen zijn omdat volledige en correcte informatie dan nog steeds ontbreekt. De beursgenoteerde onderneming bevindt zich dan op het zogenaamde 'strafbankje' van Euronext. Indien na 12 maanden nog steeds geen zicht is op het kunnen benoemen van een nieuwe accountant bij de beursgenoteerde onderneming zal delisting van de aandelen in gang gezet moeten worden. Het verkopen van aandelen aan de beursvennootschap zal onwerkbaar en ook praktisch onmogelijk zijn. Immers in de gevallen waar het hier om draait zullen er onvoldoende financiële middelen zijn om de aandelen van aandeelhouders te kopen. VEB ziet daartoe meer heil in aanvullende aansprakelijkheid voor bestuurders en commissarissen bij het uitblijven van de publicatie van een door de accountant gecontroleerde jaarrekening na de herstelperiode van 36 maanden. De balansaansprakelijkheid van 2:139/ 2:150 BW vervalt immers als geen jaarrekening wordt gepubliceerd. Dit zou een heel vreemd voordeel zijn voor deze bestuurders en commissarissen die er niet in slagen een accountscontrole te laten plaatsvinden en geen gecontroleerde jaarrekening weten te publiceren. De bestuurders en commissarissen worden alsdan verplicht de aandelen in te kopen tegen door een onafhankelijke deskundige te bepalen prijs. Bij die prijsbepaling kan worden aangesloten bij of de laatste beurskoers op de laatste handelsdag of op basis van de laatste financiële cijfers waarover een externe audit is uitgevoerd.

5. Cultuur

5.1. Duurzaam borgen

De CTA pleit voor aanhoudende ‘druk op de ketel’ om cultuurverandering bij accountantsorganisaties duurzaam te borgen. VEB voelt zich daardoor aangesproken en zal de komende jaren een scherp oog houden op het doorzetten van de cultuurverandering binnen accountantsorganisaties. In haar finale aanbevelingen zou de CTA nadere invulling kunnen geven aan huidige aanbeveling IV. Met name daar waar het de werking van het kwaliteitsbeheersingssysteem of het belonings- en winstdelingsmodel betreft. Ook de maatregelen in de governance van de accountantsorganisatie die de CTA voor ogen heeft om te waarborgen dat (binnen korte tijd uittredende) partners niet in staat zijn om direct of indirect het financieel eigenbelang te laten prevaleren boven het lange termijn belang van de onderneming en het publiek belang van een goede controlekwaliteit verdienen nadere toelichting en/of uitwerking.

5.2. Prikkel en beloning

De CTA besteedt terecht aandacht aan het bestaan van foutieve prikkels, maar komt met weinig doortastende maatregelen die bovendien moeilijk afdwingbaar zijn vanwege hun open karakter. Daarbij valt te denken aan de genoemde voorkeur voor vaste boven variabele beloning. VEB deelt de mening dat commerciële belangen de aandacht voor de kwaliteit van controle niet in de weg mogen staan. Het blijft echter bij een voorkeur zonder dat CTA daadwerkelijk kiest voor een beloningsmodel. VEB vraagt de CTA in haar finale aanbevelingen daarin duidelijkere en afdwingbare maatregelen aan te dragen.

6. Gemiste kansen

6.1. Opdracht van de Minister van Financiën

VEB voelt zich betrokken bij de doelstelling opgenomen in de opdracht van de Minister om te komen tot duurzame kwaliteitsverbetering van de accountantscontrole. In deze consultatiereactie geeft VEB op meerdere onderdelen suggesties daartoe. De suggesties zien: op (i) het uitbreiden van de onderwerpen tijdens de accountantsopleiding, (ii) het intensiveren van de permanente educatie, en (iii) het proactief benaderen van de steeds complexere omgeving waarin accountants hun werk verrichten en de daardoor veranderende vereisten wat betreft vaardigheden, kennis en expertise.

VEB vraagt de CTA in de finale aanbevelingen afzonderlijke maatregelen hiervoor op te stellen om zo deze onderwerpen te benadrukken. Het zou een gemiste kans zijn dit moment van herbezinning over de toekomst van de accountancysector niet te gebruiken voor duurzame verbeteringen in het opleidingsniveau van accountants.

6.2. Scheiding controle en advies

VEB mist in het interim-rapport een antwoord op de vraag naar een toekomstperspectief voor de scheiding van controle- en advieswerkzaamheden door accountantsorganisaties. Onderzoek levert blijkbaar geen eenduidige conclusie op. Dat voelt als een gemiste kans. Dit klemmt temeer gezien de snelle toename van de adviespraktijk in vergelijking tot de accountantspraktijk. De groeiende onbalans tussen winstgevendheid en risicoprofiel van beide activiteiten van accountantsorganisaties maakt een keuze op dit punt steeds urgenter. Hopelijk komt de CTA in haar eindrapportage wel toe aan een heldere beantwoording van deze belangrijke vraag.

VEB is immer gaarne bereid tot nader overleg over de aangedragen analyses en aandachtspunten.

Hoogachtend,

P.M. (Paul) Koster
Directeur VEB